

Ο Νο 1 παραμυθάς
στον κόσμο

ΡΟΑΛΝΤ

Ο Τσάρλι

ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: ΚΟΥΕΝΤΙΝ ΜΠΛΕΪΚ

ΣΕΙΡΑ: ΜΙΚΡΗ ΠΥΞΙΔΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: CHARLIE AND THE CHOCOLATE FACTORY

Από τις Εκδόσεις George Allen & Unwin, ΗΠΑ 1964

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Ο Τσάρλι και το εργοστάσιο σοκολάτας**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Roald Dahl

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Εύη Τσακινιά

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Τζένια Καββαδία

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΟΡΘΩΣΗ: Κυριακή Κάσση

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Βάσω Βύρρα

© Roald Dahl Nominee Ltd., 1964

© Εικόνας εξωφύλλου: TM & © Warner Bros. Entertainment Inc. (s05)

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2015

Πρώτη έκδοση: 1981

Τρίτη έκδοση: Ιανουάριος 2015

Έντυπη έκδοση ISBN 978-960-702-001-7

Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-0048-8

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρπού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευσή του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr • www.psychogios.gr

PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head Office: 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfoffi, Greece

Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr • www.psychogios.gr

ΡΟΑΛΤ ΝΤΑΛ

Ο Τσάρλι ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ

Μετάφραση:
Τζένια Καββαδία

Το γνωρίζατε ότι υπάρχει κάτι παραπάνω στον Ρόαλντ Νταλ από καλές ιστορίες; Το γνωρίζατε ότι το 10% των δικαιωμάτων του συγγραφέα διατίθεται στα φιλανθρωπικά ιδρύματα που φέρουν το όνομά του;*

Ο Ρόαλντ Νταλ είναι διάσημος για τις ιστορίες και τα στιχάκια του, όμως είναι λιγότερο γνωστό το πόσο συχνά έκανε τα αδύνατα δυνατά για να βοηθάει τα παιδιά με σοβαρές ασθένειες. Σήμερα, το Θαυματουργό Ίδρυμα για Παιδιά του Ρόαλντ Νταλ συνεχίζει το εξαιρετικό έργο του συγγραφέα βοηθώντας χιλιάδες παιδιά που αντιμετωπίζουν αιματικά ή νευρολογικά προβλήματα – θέματα που πάντα ήταν σημαντικά για τον Ρόαλντ Νταλ. Επίσης, προσφέρει ουσιαστική υποστήριξη όπως νοσηλευτικό προσωπικό και ιατρικό εξοπλισμό, αλλά και την απαραίτητη ψυχαγωγία σε παιδιά από ολόκληρη την Αγγλία, ενώ στηρίζει τα παιδιά όλου του κόσμου προωθώντας την έρευνα.

Θέλεις να κάνεις κι εσύ κάτι θαυματουργό για να βοηθήσεις; Μάθε πώς στο www.roalddahlcharity.org

Το Μουσείο και Κέντρο Ιστορίας Ρόαλντ Νταλ, που εδρεύει στο Γκρέιτ Μίσειντεν λίγο έξω από το Λονδίνο, βρίσκεται στο χωριό του Μπάκιγγχαμσιρ όπου ζούσε και έγραφε ο Ρόαλντ Νταλ. Στην καρδιά του Μουσείου, σκοπός του οποίου είναι να εμπνεύσει την αγάπη για την ανάγνωση και τη γραφή, εκτίθεται το μοναδικό αρχείο του από επιστολές και χειρόγραφα. Εκτός από δύο χώρους όπου οι επισκέπτες μπορούν να διασκεδάσουν μαθαίνοντας για τη ζωή και το έργο του συγγραφέα, το Μουσείο στεγάζει επίσης ένα διαδραστικό Κέντρο Ιστορίας, το οποίο πλέον φιλοξενεί την περίφημη συγγραφική καλύβα του Νταλ. Πρόκειται για ένα μέρος όπου δάσκαλοι, μαθητές και οικογένειες μπορούν να εξερευνήσουν το συναρπαστικό κόσμο της δημιουργικότητας, της ανάγνωσης και της γραφής.

www.roalddahlmuseum.org

Το Θαυματουργό Ίδρυμα για Παιδιά του Ρόαλντ Νταλ (RDMCC) είναι ένα καταχωρισμένο φιλανθρωπικό ίδρυμα με αριθμό μητρώου 1137409.

Το Μουσείο και Κέντρο Ιστορίας Ρόαλντ Νταλ (RDMSC) είναι ένα καταχωρισμένο φιλανθρωπικό ίδρυμα με αριθμό μητρώου 1085853.

Το νεοϊδρυθέν Ευαγές Ίδρυμα Ρόαλντ Νταλ (Roald Dahl Charitable Trust) υποστηρίζει το έργο των RDMCC και RDMSC.

* Τα δικαιώματα αυτά είναι καθαρά.

Περιεχόμενα

Τώρα σας παρουσιάζουμε τον Τσάρλι.....	11
Η σοκολατοποιία του κυρίου Βίλι Βόνκα	17
Ο κύριος Βόνκα και ο Ινδός πρίγκιπας.....	23
Οι μυστηριώδεις εργάτες	27
Τα Χρυσά Δελτία.....	32
Οι δύο πρώτοι τυχεροί.....	35
Τα γενέθλια του Τσάρλι	42
Βρέθηκαν ακόμα δύο δελτία	45
Ο παππούς Τζο τα παίζει όλα για όλα!	51
Η οικογένεια αρχίζει να πεθαίνει της πείνας.....	54
Το θάυμα.....	61
Τι ήταν γραμμένο πάνω στο χρυσό δελτίο	66
Έφτασε η μεγάλη μέρα.....	73
Ο κύριος Βίλι Βόνκα	76
Η αίθουσα της σοκολάτας.....	84
Οι Ούμπα-Λούμπα	90
Ο Αύγουστος Γκλουπ παγιδεύεται μέσα στον σωλήνα.....	95
Κατεβαίνοντας το σοκολατένιο ποτάμι	105
Αίθουσα εφευρέσεων – Ζαχαρωτά που δε λιώνουν – Καραμέλες για τα μαλλιά.....	112
Η μεγάλη μηχανή τσίχλας.....	117
Αντίο, Βιολέτα!	120
Διασχίζοντας τους διαδρόμους.....	130
Ζαχαρωτά τετράγωνα που φαίνονται στρογγυλά	135

Η Βερούκα στο δωμάτιο με τα καρύδια.....	139
Ο Μεγάλος Γυάλινος Ανελκυστήρας	150
Η αίθουσα της τηλεοπτικής σοκολάτας	157
Ο Μάικ Τιβί γίνεται τηλεοπτική εκπομπή.....	164
Μόνο ο Τσάρλι μένει... ..	176
Τα άλλα παιδιά γυρίζουν στα σπίτια τους	182
Η σοκολατοποιία του Τσάρλι	186

Γνωρίστε τα πέντε παιδιά του βιβλίου:

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΓΚΛΟΥΠ

Ένα μικρό αγόρι πολύ λαίμαργο

ΒΕΡΟΥΚΑ ΣΟΛΤ

Ένα κορίτσι κακομαθημένο από τους γονείς του

ΒΙΟΛΕΤΑ ΜΠΟΡΕΓΚΑΡ

Ένα κορίτσι που περνά τις μέρες του μασώντας τσίχλα

ΜΑΪΚ ΤΙΒΙ

Ένα αγόρι που δεν ξεκολλά από την τηλεόραση

και ο

ΤΣΑΡΛΙ ΜΠΑΚΕΤ

Ο ήρωάς μας

Τώρα σας παρουσιάζουμε τον Τσάρλι

Αυτοί οι δύο ηλικιωμένοι άνθρωποι είναι ο πατέρας και η μητέρα του κυρίου Μπάκετ. Τ' όνομα τους: πάππους Τζο και γιαγιά Ζοζεφίνα.

Και αυτοί οι δυο άλλοι πολύ ηλικιωμένοι άνθρωποι είναι ο πατέρας και η μητέρα της κυρίας Μπάκετ. Το όνομά τους: παππούς Τζορτζ και γιαγιά Τζορτζίνα.

Αυτός είναι ο κύριος Μπάκετ. Αυτή είναι η κυρία Μπάκετ.

Ο κύριος και η κυρία Μπάκετ έχουν ένα αγόρι που το λένε Τσάρλι Μπάκετ.

Αυτός είναι ο Τσάρλι.

Καλημέρα, Τσάρλι. Καλημέρα και πάλι καλημέρα.
Χαίρεται πολύ για τη γνωριμία σας.

Όλη αυτή η οικογένεια –τα έξι μεγάλα πρόσωπα (μετρήστε τα) και ο μικρός Τσάρλι Μπάκετ– ζούσε μονιασμένη σε ένα σπιτάκι ξύλινο στις παραυφές μιας μεγάλης πόλης.

Το σπιτάκι παραήταν μικρό για να στεγάζει τόσο κό-

σμο κι η ζωή κάθε άλλο παρά άνετη ήταν εκεί μέσα. Δύο μονάχα δωμάτια, ένα κρεβάτι όλο κι όλο. Αυτό το κρεβάτι το είχαν οι τέσσερις παππούδες, τόσο γέροι, τόσο κουρασμένοι! Τόσο κουρασμένοι, που ποτέ δε σηκωνόταν από εκεί!

Στην απάνω μεριά, ο παππούς Τζο κι η γιαγιά Ζοζεφίνα. Στην κάτω μεριά, ο παππούς Τζορτζ κι η γιαγιά Τζορτζίνα.

Ο Τσάρλι Μπάκετ και οι γονείς του –ο κύριος και η κυρία Μπάκετ– κοιμούνταν στο άλλο δωμάτιο καταγής, πάνω σε στρώματα. Και καλά το καλοκαίρι, δεν υπήρχε πρόβλημα. Μα τον χειμώνα, ρεύματα από παγωμένο αέρα σάρωναν το πάτωμα όλη νύχτα. Κι αυτό ήταν τρομερό. Ούτε κουβέντα, βέβαια, για να αγοραστεί άλλο σπίτι πιο βολικό ούτε καν ένα δεύτερο κρεβάτι. Ήταν πάμφτωχοι.

Από όλη την οικογένεια μόνο ο κύριος Μπάκετ εργαζόταν σε ένα εργοστάσιο οδοντόπαστας. Καθισμένος σε έναν πάγκο, βίδωνε καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας τα καπάκια στα σωληνάρια.

Αλλά ένας βιδωτής για βουλώματα οδοντόπαστας είναι πάντα πολύ κακοπληρωμένος κι ο κακομοίρης ο κύριος Μπάκετ, όσο και αν δούλευε σκληρά και βίδωνε ολοταχώς τα καπάκια, ποτέ δεν κατάφερε να κερδίσει ούτε τα μισά από όσα χρειαζόταν μια τόσο μεγάλη φάμιλια. Ούτε για ένα κανονικό φαγητό δεν έφταναν αυτά που κέρδιζε. Ψωμί μονάχα και μαργαρίνη έτρωγαν για πρωινό, πατάτες βραστές και λάχανο για μεσημέρι και πάλι σούπα με λάχανο για το βράδυ. Την Κυριακή έτρωγαν κάπως καλύτερα. Γι' αυτό περίμεναν την Κυριακή ανυπόμονα. Γιατί αυτή τη μέρα, μόλο που το φαγητό ήταν ακριβώς το ίδιο, μπορούσε ο καθένας να πάρει και δεύτερη μερίδα.

Βέβαια, οι Μπάκετ δεν πέθαιναν της πείνας, όμως όλοι τους –οι δυο παππούδες, οι δυο γιαγιάδες, ο πατέρας του Τσάρλι, η μητέρα του Τσάρλι και περισσότερο ο ίδιος ο Τσάρλι– πηγαينوέρχονταν από το πρωί ως το βράδυ νιώθοντας κάτι κούφιο μέσα στο στομάχι τους. Και πιο δυνατά το ένιωθε ο Τσάρλι.

Μόλο που οι γονείς του στερούνταν συχνά το μεσημεριανό ή το βραδινό τους για να του δώσουν και τη δική τους μερίδα, πάλι ήταν λίγο για ένα αγόρι πάνω στην ανάπτυξη.

Ζητούσε απελπισμένα κάτι πιο θρεπτικό και πιο ευχάριστο από λάχανο και λαχανόσουπα. Κι αυτό που λαχταρούσε πάνω απ' όλα ήταν... ΣΟΚΟΛΑΤΑ!

Πηγαίνοντας στο σχολείο κάθε πρωί, ο Τσάρλι κοιτούσε τις μεγάλες πλάκες σοκολάτας μέσα στις βιτρίνες. Σταματούσε τότε με μάτια ορθάνοιχτα, κολλούσε τη μύτη του στο τζάμι και έτρεχαν τα σάλια του. Πολλές

φορές τη μέρα έβλεπε τα άλλα παιδιά να βγάζουν από τις τσέπες τους πλάκες αφράτης σοκολάτας για να τις τραχανίσουν με απληστία. Κι αυτό, φυσικά, ήταν για εκείνον ένα σωστό βασανιστήριο.

Μια φορά τον χρόνο μονάχα, όταν είχε τα γενέθλιά του, ο Τσάρλι Μπάκετ είχε δικαίωμα να φάει λίγη σοκολάτα. Όλη η οικογένεια έκανε οικονομίες πριν από αυτή την εξαιρετική γιορτή και, όταν έφτανε η μεγάλη μέρα, πρόσφεραν στον Τσάρλι μια μικρή πλάκα σοκολάτα όλη δική του.

Και κάθε χρόνο, εκείνο το θαυμάσιο πρωί των γενεθλίων, τοποθετούσε προσεκτικά την πλάκα μέσα σε ένα μικρό ξύλινο κιβωτιάκι για να τη φυλάξει σαν ένα πολύτιμο κομμάτι ατόφιο χρυσάφι. Κι ύστερα, για μερικές μέρες, του έφτανε να την καμαρώνει δίχως να τολμά να την αγγίξει.

Τέλος, όταν δεν άντεχε άλλο πια, έσκιζε ένα τοσοδά κομματάκι σοκολάτα. Ύστερα έπαιρνε μια τοσηδά μπουκίτσα, όση χρειαζόταν για να νιώσει την ωραία γλυκιά γεύση να απλώνεται στη γλώσσα του. Την άλλη μέρα τραγάνιζε άλλη μια τοσηδά μπουκίτσα και πάλι και πάλι. Κι έτσι ο Τσάρλι διατηρούσε πάνω από μήνα αυτό το πολύτιμο δώρο των γενεθλίων, που ήταν μια μικρή πλάκα σοκολάτας της δραχμής.

Μα δε σας είπα ακόμα τι ήταν αυτό που βασάνιζε πάνω από όλα τον Τσάρλι που τρελαινόταν για σοκολάτα. Κι αυτό το βασανιστήριο ήταν πολύ χειρότερο από το να βλέπει πλάκες σοκολάτας στις βιτρίνες ή τα παιδιά να τραχανίζουν τα ζαχαρωτά τους μπροστά στα μάτια του. Δεν μπορείτε να φανταστείτε πιο τρομερό μαρτύριο!

Μέσα στην πόλη και πολύ κοντά στο σπίτι του Τσάρλι βρισκόταν μια ΠΕΛΩΡΙΑ ΣΟΚΟΛΑΤΟΠΟΙΙΑ!

Φανταστείτε το λιγάκι!

Και δεν ήταν, τουλάχιστον, μια συνηθισμένη σοκολατοποϊιά. Ήταν η πιο σπουδαία και η πιο φημισμένη σε όλο τον κόσμο! Ήταν η ΣΟΚΟΛΑΤΟΠΟΙΙΑ ΒΟΝΚΑ, ιδιοκτησία ενός κυρίου που λεγόταν Βίλι Βόνκα, του μεγαλύτερου εφευρέτη και παρασκευαστή σοκολάτας όλων των αιώνων! Και τι θαυμάσιο μέρος, μαγικό!

Μεγάλες σιδερένιες πόρτες, ένας ψηλός κυκλικός τοίχος, καμινάδες που έβγαζαν πυκνούς καπνούς, σφυρίγματα παράξενα που έφταναν από το βάθος του κτιρίου. Κι απ' έξω, γύρω από τους τοίχους και σε απόσταση ενός περίπου χιλιομέτρου, ο αέρας μοσχοβολούσε με μια πλούσια μυρωδιά, μεθυστική, λιωμένης σοκολάτας!

Δυο φορές τη μέρα –όταν πήγαινε στο σχολείο κι όταν γύριζε– ο μικρός Τσάρλι Μπάκετ περνούσε μπροστά από τις πόρτες της σοκολατοποϊιάς. Και σε αυτό το σημείο άρχιζε πάντα να περπατά πολύ αργά, με τη μύτη ψηλά, για να αναπνέει καλύτερα αυτή τη γλυκιά μυρωδιά σοκολάτας που γέμιζε τον αέρα.

Αχ, πόσο λάτρευε αυτή τη μυρωδιά! Και πόσο ονειρευόταν να κάνει μια βόλτα στο εσωτερικό της σοκολατοποϊιάς για να δει με τι έμοιαζε άραγε!

Η σοκολατοποιία του κυρίου Βίλι Βόνκα

Κάθε βράδυ, μόλις τελείωνε τη λαχανόσουπά του –σκέτο νεροζούμι– ο Τσάρλι πήγαινε πάντα στο δωμάτιο των παππούδων και των γιαγιάδων του για να ακούσει τις ιστορίες τους και να τους πει καληνύχτα.

Ο καθένας τους είχε περάσει τα ενενήντα. Ήταν ρυτιδιασμένοι σαν ξερά δαμάσκηνα, κοκαλιάρηδες σαν σκελετοί κι όλη τη μέρα, ώσπου να παρουσιαστεί ο Τσάρλι, έμεναν κουκουλωμένοι μέσα στο μοναδικό κρεβάτι τους, δυο στο πάνω μέρος, δυο στο κάτω, φρω-

ντας τα σκουφιά της νύχτας για να ζεσταίνεται το κεφάλι τους. Έτσι περνούσαν τη ζωή τους χωρίς να κάνουν το παραμικρό.

Μα μόλις άκουγαν την πόρτα να ανοίγει και τον Τσάρλι να τους λέει «Καλησπέρα, παππού Τζο και γιαγιά Ζοζεφίνα, καλησπέρα, παππού Τζορτζ και γιαγιά Τζορτζίνα», και οι τέσσερις ανασηκώνονταν πάνω στο κρεβάτι τους, τα γέρικα ρυτιδιασμένα πρόσωπα του χαμογελούσαν φέγγοντας από ευχαρίστηση κι άρχιζαν να του διηγούνται ιστορίες. Γιατί το αγαπούσαν πολύ το εγγόνι τους. Ήταν η μοναδική τους χαρά κι όλη τη μέρα ζούσαν με την προσμονή της επίσκεψής του.

Κάποτε τον ακολουθούσαν κι οι γονείς του κι όρθιοι μπροστά στην πόρτα άκουγαν κι αυτοί τις ιστορίες των παππούδων. Έτσι, κάθε βράδυ, για μισή ώρα περίπου, το δωμάτιο γινόταν ένας χαρούμενος τόπος κι όλη η οικογένεια ξεχνούσε την πείνα και τη μιζέρια.

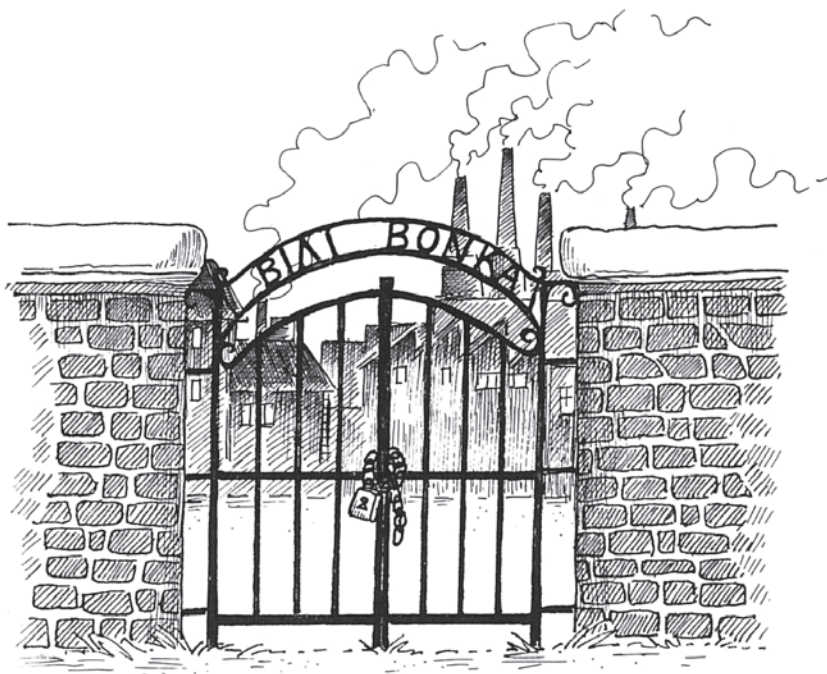
Κάποιο βράδυ, όταν είδε τους παππούδες του, ο Τσάρλι τους ρώτησε:

«Αλήθεια είναι ότι η Σοκολατοποιία Βόνκα είναι η μεγαλύτερη στον κόσμο;»

«Αλήθεια, λέει;» φώναξαν όλοι μαζί. «Και βέβαια είναι αλήθεια. Για όνομα του Θεού, δεν το ήξερες; Είναι περίπου πενήντα φορές μεγαλύτερη απ' όλες τις άλλες!»

«Και είναι αλήθεια πως ο κύριος Βίλι Βόνκα είναι ο πιο έξυπνος παρασκευαστής σοκολάτας;»

«Αγόρι μου», είπε ο παππούς Τζο καθώς ανασηκωνόταν πάνω στο μαξιλάρι του, «ο πιο θαυμάσιος, ο πιο παράξενος που γνώρισε ποτέ ο κόσμος! Νόμιζα πως δεν υπήρχε άνθρωπος στη Γη που να μην το ξέρει».

«Το ήξερα πως είναι πολύ ξακουσμένος, παππού Τζο, κι ακόμα ήξερα πως είναι ένας πολύ έξυπνος άντρας».

«Μόνο έξυπνος!» είπε ο γέροντας. «Είναι πολύ παραπάνω! Είναι ένας μάγος της σοκολάτας. Ξέρει να κάνει τα πάντα, ό,τι θελήσει! Έτσι δεν είναι, φίλοι μου;»

Οι άλλοι τρεις γέροι κούνησαν σιγά το κεφάλι τους λέγοντας:

«Αυτή είναι η αλήθεια. Αυτή είναι πραγματικά η αλήθεια, Τσάρλι».

Και ο παππούς Τζο είπε τότε:

«Θες να πεις πως ποτέ δε σου μίλησα για τον κύριο Βίλι Βόνκα και τη σοκολατοποιία του;»

«Ποτέ», απάντησε ο Τσάρλι.

«Για όνομα του Θεού! Μα πού είχα το μυαλό μου;»
«Πες τα τώρα, παππού Τζο, κάνε μου αυτή τη χάρη».
«Και βέβαια, έλα να κάτσεις κοντά μου στο κρεβάτι, παιδάκι μου, και άκουσε προσεκτικά».

Ο παππούς Τζο ήταν ο γηροντότερος από τους τέσσερις παππούδες. Ήταν ενενήντα έξι και μισό και είναι πολύ σπάνιο να συναντήσεις πιο γέρο απ' αυτόν. Όπως όλοι οι πολύ ηλικιωμένοι, δε μιλούσε. Αλλά το βράδυ, μπροστά στον Τσάρλι, το αγαπημένο του εγγόνι, έμοιαζε να ξαναγιώνει σαν από θαύμα. Κάθε κούραση εξαφανιζόταν και γινόταν όλο κίνηση και ζωντάνια, σαν νέο παλικάρι.

«Τι άνθρωπος, αλήθεια, αυτός ο κύριος Βίλι Βόνκα!»
είπε ο παππούς Τζο. «Το ξέρεις ότι ανακάλυψε μονάχος του πάνω από διακόσιες ποικιλίες σοκολάτας, καθεμία με διαφορετική γέμιση! Άλλη περισσότερο παχιά, άλλη περισσότερο γλυκιά κι όλες, η μια πιο νόστιμη απ' την άλλη. Καμιά άλλη σοκολατοποιία δεν μπορεί να τον φτάσει!»

«Αυτή είναι η αλήθεια», είπε η γιαγιά Ζοζεφίνα. «Και κάνει εξαγωγή σε όλες τις χώρες του κόσμου! Έτσι δεν είναι, παππού Τζο;»

«Έτσι είναι, αγαπητή μου. Προμηθεύει όλους τους βασιλιάδες και τους προέδρους όλου του κόσμου. Δεν κάνει όμως μονάχα σοκολάτες... Θεέ μου, πόσα κάνει!! Και τι δεν κατεβάζει το κεφάλι του! Το ξέρεις πως ανακάλυψε ένα μυστικό που κάνει το παγωτό σοκολάτα να μένει παγωμένο ώρες ολόκληρες δίχως να χρειάζεται να μπει στο ψυγείο; Ακόμα και στον ήλιο αν το αφήσεις όλο το πρωινό, μια πολύ ζεστή μέρα, δε θα λιώσει!»

«Μα αυτό είναι απίστευτο!» είπε ο μικρός Τσάρλι κοιτάζοντας τον παππού του με ορθάνοιχτα μάτια.

«Και βέβαια είναι απίστευτο», πρόσθεσε ο παππούς Τζο. «Είναι, μάλιστα, εντελώς ανεξήγητο. Κι όμως, ο κύριος Βίλι Βόνκα το κατορθώνει!»

«Σωστά», είπαν και οι άλλοι κουνώντας το κεφάλι τους. «Ο κύριος Βόνκα το κατάφερε».

«Και μόνο αυτό;» συνέχισε ο παππούς Τζο μιλώντας πολύ αργά για να μη χάσει ο Τσάρλι λέξη από αυτά που έλεγε. Ο κύριος Βίλι Βόνκα ξέρει να κάνει παστίλιες από αλταία* με γεύση βιολέτας και καραμέλες μαλακές, που όταν τις πιπιλίζεις αλλάζουν χρώμα κάθε δέκα δευτερόλεπτα, και πανάλαφρα ζαχαρωτά που λιώνουν μόλις τα βάλεις στο στόμα σου. Φτιάχνει κι ένα είδος τσίχλας που δε χάνει ποτέ τη γεύση της και μπαλόνια από ζύμη φρού-

* Ένα φυτό της οικογένειας της μολόχας. Τον πολτό από τη ρίζα του χρησιμοποιούσαν στη ζαχαροπλαστική.

των που γίνονται πελώρια όταν τα φουσκώσεις κι ύστερα τα τρυπάς με μια καρφίτσα και τα καταπίνεις. Ύστερα, έχει ένα μυστικό τρόπο για να φτιάχνει αυγά πουλιού, γαλάζια με μαύρες πιτσίλες, που όταν βάζεις ένα από αυτά στο στόμα μικραίνει, μικραίνει, ώσπου μένει ένα τοσοδούλι ζαχαρένιο κλωσποουλάκι ροζ πάνω στην άκρη της γλώσσας».

Ο παππούς Τζο σώπασε μια στιγμή για να γλείψει τα χείλη του.

«Μόνο που το σκέφτομαι», είπε, «μου τρέχουν τα σάλια...»

«Και μένα το ίδιο!» είπε ο Τσάρλι. «Μα, σε παρακαλώ, συνέχισε».

Ενώ μιλούσαν, ο κύριος και η κυρία Μπάκετ, οι γονείς του Τσάρλι, είχαν μπει στις μύτες των ποδιών. Και οι δυο στέκονταν κοντά στην πόρτα κι άκουγαν.

«Διηγήσου στον Τσάρλι την ιστορία εκείνου του τρελού Ινδού πρίγκιπα», είπε η γιαγιά Ζοζεφίνα, «θα του αρέσει πολύ».

«Θες να πεις τον πρίγκιπα Ποντίσερι», είπε ο παππούς Τζο κι έβαλε τα γέλια.

«Του είχε στρίψει για καλά», είπε ο παππούς Τζορτζ.

«Ήταν, όμως, πολύ πλούσιος», είπε η γιαγιά Τζορτζίνα.

«Τι έκανε;» ρώτησε ανυπόμονα ο Τσάρλι.

«Θα το μάθεις», είπε ο παππούς Τζο, «άνοιξε καλά τα αυτιά σου».

Πέντε παιδιά –και μονάχα πέντε– πήραν την άδεια να επισκεφτούν το εργοστάσιο σοκολάτας του **κυρίου Βόνκα**. Τα πέντε αυτά τυχερά παιδιά θα έβλεπαν όλα τα μυστηριώδη μηχανήματα του εργοστασίου απ' όπου έβγαιναν τα πιο θαυμαστά ζαχαρωτά όλου του κόσμου.

Τι συμβαίνει, όμως, όταν συναντούν το διάσημο κύριο Βόνκα; Τι συμβαίνει όταν περνάνε τη μεγάλη πύλη του εργοστασίου; Τι συμβαίνει όταν βλέπουν για πρώτη φορά τους **παράξενους εργάτες** που μιλούν μόνο με στίχους και που οι μικροσκοπικές σκιές τους διαγράφονται στα παράθυρα του εργοστασίου; Και... τι συμβαίνει όταν ένα από τα παιδιά παρακούσει τις εντολές του κυρίου Βόνκα;

Απολαύστε τη σπαρταριστή ιστορία του Ρόαλντ Νταλ, που προβλήθηκε σε ταινία με πρωταγωνιστή τον Τζόνι Ντεπ!

www.roalddahl.com

10% των δικαιωμάτων του συγγραφέα από την πώληση αυτού του βιβλίου διατίθενται για φιλανθρωπικούς σκοπούς. Βλέπε στο εσωτερικό του βιβλίου για λεπτομέρειες.

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psichogios.gr

Από 7 ετών

ISBN 978-960-702-001-7

9 789607 020017

ΚΩΔ. ΜΗΧΣΗΣ. 01248

Ε Σ Ε Ι Σ Κ Ι Ε Μ Ε Ι Σ Π Α Ν Τ Α Σ ' Ε Π Α Φ Η